

Tot editorial té un punt d'impostura, i potser encara més quan es tracta del que presenta el primer número d'una revista. De fet, no es pot negar que la invocació als plaers de la idea primerenca, una mica ingenus i fanfarrons, exerceix certa seducció sobre aquells que es proposen presentar una realitat que abans no hi era; aquells que, com nosaltres avui, celebren amb tot aquell que ho desitgi el fruit d'un esforç i un entusiasme continu. Emperò, no ens volem embadalir amb el record; allò que desitgem és presentar la nostra invitació més amable a tot aquell que vulgui ser partícip del nostre projecte. Sens dubte, quina invitació pot ser millor que la mostra d'un primer objectiu assolit?

Abans de presentar als veritables protagonistes d'aquest primer número, creiem convenient mencionar que des de l'Associació 452°F no hem volgut crear tan sols una revista, sinó una plataforma de comunicació entre estudiosos de la literatura, ja siguin aquests doctors o investigadors en formació. Lamentablement, el statu quo de la investigació literària exclou un gran número d'estudiosos, especialment si aquests són novells. Així doncs, hem volgut conformar una revista que conjumini els requisits formals i de qualitat que es demanen a qualsevol tipus de comunicació però, a la vegada, emprant totes aquelles opcions que ens brinda el caràcter digital de la revista: flexibilitat, horitzontalitat, rapidesa i extensió de la comunicació.

Per tant, hem estat obstinats en aconseguir que la pluralitat lingüística no fos un escull, sinó una virtut. Entenem i, en certa mesura compartim, que hi hagin un determinat número d'idiomes privilegiats per la seva condició de llengua franca, però no estem d'acord amb els usos polítics que d'elles deriven. Per tant, creiem que privilegiar una o dos llengües en un context com Internet, que facilita la convivència entre diversos idiomes, és un error atribuïble a la peresa, la manca de recursos, o una voluntat política encoberta. És per aquestes raons que treballem per oferir tots els continguts en tants idiomes com ens sigui possible.

Ara sí, és el moment de parlar d'allò realment important: l'esforçat treball que deu investigadors/es de la literatura han decidit presentar davant la comunitat (acadèmica o no), tot depositant la seva confiança en el nostre projecte. D'altres ho han intentat sense aconseguir-ho; a ells els hi volem transmetre el nostre agraïment així com una invitació a seguir treballant en els seus projectes.

La part monogràfica, centrada en la figura d'Edgar Allan Poe, està composta per quatre articles. El primer d'ells ("Poe y lo grotesco moderno") és fruit del treball d'un especialista de l'humor i el fantàstic: David Roas. A l'article analitza com en l'obra del bostonià es produeix el grotesc, una categoria on es mariden el còmic i el macabre. A "El discurso científico en la obra de Edgar Allan Poe", Joan Ferrús es proposa fagocitar aquells crítics que volen veure en Poe al pare de la ciència ficció, bo i argumentat que la seva visió de la ciència és encara deutora del Romanticisme. A l'article "*The Fall of the House of Usher: Poe's perverted perspective on the Maimed king*", Forrest C. Helvie estudia els usos d'un mite medieval sobre la fertilitat al cèlebre conte de Poe. Per acabar, a "Neither Genius Nor Funge: Edgar Allan Poe and *Eureka*", de G. St. John Stott, es recupera aquest controvertit poema per defensar la seva condició de farsa.

Dins la nostra secció miscel·lània comptem amb sis articles. Els primer d'ells és "Poética y crítica literaria. Reflexiones en torno al concepto de narratividad en Paul Ricoeur", on Federico José Xamist parteix de l'obra de l'hermeneuta francès per proposar una integració de l'obra literària dins l'experiència vital. A l'article "Metaficción e intertextualidad en *Prenom: Carmen* de Jean-Luc Godard", Carmen Pujante estudia els mecanismes intertextuals emprats a l'obra del cineasta francès per proposar una visió del cinema segons Godard. A "La autoficción en *París no se acaba nunca* de Enrique Vila-Matas", Alba del Pozo estudia els transvasaments entre realitat, mimesi i ficció a la novel·la de Vila-Matas. "Montage et autres dispositifs narratifs et dramatiques dans *El astillero* de Juan Carlos Onetti", de Marta Álvarez, es proposa dilucidar les relacions que es produeixen entre la realitat i el món fantasma, el creuament de narracions i l'ambigüitat de la veu narrativa que ens trobem dins la novel·la. "El cuento es la selva", per la seva part, és una de les propostes més dispars de les que ens han arribat a la redacció. En aquest article Diego Fabián Arévalo estudia l'ecosistema creat per la parla dels animals a *Los cuentos de la selva* d'Horacio Quiroga. I tancant aquest primer número es presenta l'article "Autobiographie et fiction: le cas d'*Enfance* de Nathalie Sarraute", on Hamza Boulaghzalate s'ocupa d'estudiar els recursos autoficcional de l'obra esmentada.

Per la nostra part, esperem que la vostra experiència llegint 452°F sigui gratificant i us animeu a participar en aquesta iniciativa. La xarxa és el futur per a moltes coses, potser també per la investigació acadèmica. Encara que, tot sigui dit, aquest futur està essent anunciat des de fa més d'una dècada. A 452°F volem que, d'una vegada per totes, aquest futur es converteixi en present.